

have vist det tilbage og faaet det skrevet i en noget anden Form. Der kunde saa maaske have været en Mulighed for, at Finansudvalget havde fundet Anledning til, hvis der var begaaet nogen Fejlmod ham, at forhandle med Ministeren om det og foreslaa Sagen henvist. Men under disse Forhold og efter alt, hvad der foreligger, synes jeg, der ikke er nogen Grund til at henvise dette Andragende. Jeg vil derfor bede det høje Ting om at stemme imod Ændringsforslaget, hvis de ærede Medlemmer fastholde det.

Krabber: Det er kun en lille Bemærkning, jeg vil gøre i Anledning af den højtærede Justitsministers Ytring. De faa Tilfælde, der er, hvor Lægdsmandsbestillingen ikke er forenet med Sognefogedbestillingen, ville meget let kunne rettes, og indtil de blive rettede, kunde der blive truffet en særskilt Ordning for disse ganske faa Tilfælde. For øvrigt, da den højtærede Minister har tilsagt Tinget, at naar denne Indstilling bliver vedtagen, vil han ikke alene tage Spørgsmaalet under Overvejelse, men er betænkt paa at komme med et Forslag til næste Aar, er der jo ingen Anledning til at gaa ind paa Enkeltheder i Dag. Jeg vil blot sige, at jeg vilde finde det bedre at faa en lille særskilt Lov derom. Derved vilde man kunne løse Spørgsmaalet fuldstændigere og mere fuldkomment, end man kan det ved en Post paa Finansloven. Jeg vil ogsaa sige, at naar den højtærede Minister antydede, at Vederlaget skulde staa i Forhold til Indbyggertallet, vil det paa adskillige Steder virke ubilligt, idet nemlig Lægds mændene i tyndt befolkede Egne med store Afstande tidt have fuldstændig lige saa meget eller forholdsvis mere Ulejlighed af deres Lægdsmandspligter end den, der bor i en tæt befolkede Egn.

R. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Til den ærede Ordfører vil jeg først sige, at han har sikkert haft fuld Føje til at udtale sig, som han gjorde, med Hensyn til Andragendets Form. Naar vi dog alligevel have ladet det gaa, er det, fordi en af mine Medforslagsstillere i sin Tid talte med den højtærede Justitsminister om det, og han mente ikke, at der kunde være noget i Vejen for at indbringe det. Det var ogsaa mig fuldt klart, at det burde have haft en anden og mere sømmelig Form, men vi mente, at det, naar der ellers ikke fra anden Side rejstes Indvendinger derimod, vilde kunne undskyldes

med Andragerens Ukyndighed, medens det reelle Indhold derfor godt kunde tages op til Behandling.

Jeg skal tillade mig at takke den højtærede Justitsminister for de Udtalelser, han fremkom med. Det er jo hans Opfattelse, at Sagen er undersøgt, og vi maa saa stole paa, at der fra juridisk Side ikke er noget at indvende, men jeg skal dog i denne Forbindelse nævne en Udtalelse, som jeg mindes fra min Virksomhed som Lærer. Jeg brugte den Gang et Skriftlæsningsapparat, hvori der var Haandskriftsprøver af forskellige af Danmarks betydelige Mænd i forskellige Retninger. Blandt andet var der ogsaa en Udtalelse af Anders Sandøe Ørsted, der lød saaledes: „Den juridiske Ret falder ikke altid sammen med den virkelige Ret.“ Det er den samme Opfattelse, der har været Grundlaget for vor Stilling, at vi trods de Mangler, der klæbe ved dette Andragende, dog alligevel have ment, at vi burde imødekomme Manden saa vidt, at vi drog Sagen frem her til Forhandling. Jeg maa sige, at jeg personlig, efter mit Kendskab til Sagen, ikke er overbevist om, at den alligevel ikke ligger nogen virkelig Uret bagved, samtidig med, at man kan blive overbevist om, at der ikke ligger nogen juridisk Uret for. I den Henseende mener jeg nok, at man ikke kan andet end tro den højtærede Justitsminister. Saaledes som Sagen foreligger nu, ser jeg ikke, der er andet for os at gøre end at tage Andragendet tilbage, men jeg vil kun tilføje dette, at jeg har en Følelse af, at det ikke er sikkert, at den Sag dermed er endt. De Tal, jeg nævnte før, ere alligevel af en saa ejendommelig Beskaffenhed, at man har ondt ved at frigøre sig for den Tanke, at her passer vist det Ord, jeg tillod mig nys at nævne af Anders Sandøe Ørsted, at den virkelige Ret falder ikke altid nøje sammen med den juridiske Ret. Med disse Ord tager jeg Ændringsforslaget Nr. 8 udenfor Betænkningen tilbage.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 8 udenfor Betænkningen er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det?

Justitsministeren (Alberti): Jeg optager det. — Jeg vil blot sige til det ærede Medlem, at naar der indkommer et Andragende til Justitsministeriet om at foranledige Undersøgelse i Anledning af visse Retshandlinger, der ere passerede, kan man alene se paa, om der er sket noget ulovligt, noget juridisk set urigtigt; noget, som